

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 548

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 iunie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 136 din 19 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
233. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind stabilirea normei anuale de venit pentru punctul gastronomic local, precum și a coeficienților de corecție ai acesteia, pentru anul 2024.....	6
4.622. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului național al calificărilor, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 4.403/2022.....	7
4.623. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea și completarea Metodologiei de acordare a creditelor transferabile în învățarea pe tot parcursul vieții, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 6.768/2023	7–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 6 din 22 aprilie 2024 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	9–15
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
121. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 122/2023	15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 136**

din 19 martie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 122 alin. (3)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, Sucursala Reșița, în Dosarul nr. 5.168/115/2011/a2 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 839D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, spre exemplu, Decizia nr. 168 din 24 martie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.168/115/2011/a2, **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, Sucursala Reșița, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat în contextul unui litigiu întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 sunt susceptibile de a ridica probleme de constituționalitate în ceea ce privește accesul efectiv la justiție al celor interesați în a contesta (i) raportul lichidatorului judiciar asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și (ii) planul de distribuire între creditori, prin prisma modului în care curge termenul de 15 zile în intervalul căruia orice creditor sau comitetul creditorilor poate formula contestații la raport și la plan, termen care nu corespunde principiului

legalității, în componenta privind calitatea legii. În acest context, se consideră că legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională de a legifera măsuri care să permită accesul la justiție în ceea ce privește contestarea raportului lichidatorului judiciar și a planului de distribuire între creditori, stabilind posibilitatea formulării contestației împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar atât de către comitetul creditorilor, cât și de către orice creditor. Soluția legislativă criticată este neconstituțională, întrucât operează cu o noțiune parțială, respectiv contestația care trebuie introdusă în termen de 15 zile de la afișare (la ușa instanței), fără însă a preciza, în mod concret, o dată obiectivă, nesusceptibilă de arbitrar, a afișării raportului asupra fondurilor și a planului de distribuire, dată de la care ar trebui înregistrată contestația. Astfel, pe de o parte, legiuitorul a instituit obligația lichidatorului judiciar de a depune la trei luni un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și un plan de distribuire între creditori la dosarul cauzei și de a notifica aceasta fiecărui creditor, iar, pe de altă parte, a dat și posibilitatea comitetului creditorilor sau oricărui creditor să formuleze contestație împotriva raportului, însă a stabilit că această contestație trebuie să fie înregistrată în termen de 15 zile de la afișarea raportului și planului de distribuire. Prin urmare, momentul de la care curge termenul de 15 zile nu este cel de la data notificării creditorului sau a publicării în Buletinul procedurilor de insolvență, care este momentul de la care conținutul raportului și al planului poate să fie efectiv cunoscut de cei interesați, ci este momentul afișării (la ușa instanței), moment ce este netransparent, nepublic, incert și imprecis.

6. Totodată, se învederează că, în pofida prevederilor art. 122 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, care obligă lichidatorul judiciar ca, odată cu depunerea planului de distribuire la grefa tribunalului, să notifice fiecare creditor, instanțele de judecată nu mai verifică și această ultimă obligație, ci se mărginesc să verifice doar data la care planul de distribuire este afișat, or, notificarea creditorilor este o operațiune extrem de importantă, întrucât afișarea raportului trebuie să fie cunoscută efectiv de către toți participanții la procedură, precum și de cei interesați.

7. În contextul criticilor de neconstituționalitate se menționează jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia principiilor pretins a fi încălcate, precum și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

8. **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textul legal criticat impune o sarcină disproporționată și nerezonabilă creditorilor, care trebuie să urmărească afișările de la ușa tribunalului, pentru a nu fi decăzuți din dreptul de a formula contestație, context în care menționează jurisprudența Curții Constituționale rezultată în urma examinării unei excepții de neconstituționalitate a unor norme care stabileau curgerea

termenelor, pentru formularea contestației împotriva raportului administratorului judiciar asupra descrierii modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, de la data depunerii acestuia [art. 21 alin. (3) din Legea nr. 85/2006].

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: *„(3) Comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestații la raport și la plan, în termen de 15 zile de la afișare. O copie de pe contestație se comunică de urgență lichidatorului.”* Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V: *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora *„Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”*, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, și ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 fac parte din secțiunea 7: *Falimentul*, care este reglementat la art. 107 și următoarele din această lege și conține, printre altele, aspecte legate de: cazurile în care judecătorul-sindic va decide intrarea în faliment a societăților, obligațiile lichidatorului judiciar în cazul intrării în faliment, măsuri premergătoare lichidării,

proceduri privind efectuarea lichidării, distribuirea sumelor realizate în urma lichidării și referitoare la închiderea procedurii.

15. Din evaluarea dispozițiilor art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, în ansamblu, Curtea constată că la fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării și cuprinse într-un program de administrare a lichidării care trebuie întocmit în 30 de zile de la numire, lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, care va prevedea, printre altele, și plata remunerației sale, precum și un plan de distribuire între creditori. Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe va cuprinde, cel puțin, soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire, încasările efectuate de către lichidator din valorificarea fiecărui bun și din recuperarea creanțelor, cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitorului debitoarei, totalul sumelor aflate în contul de lichidare. De asemenea, planul de distribuire între creditori cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea: ajustările aduse tabelului definitiv de creanțe, sumele distribuite deja, sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv și distribuirile efectuate deja, sumele ce fac obiectul distribuirii, sume rămase de plată după efectuarea distribuirii. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor, iar o copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuire vor fi afișate la ușa tribunalului. Raportul întocmit de către lichidator poate fi contestat, astfel încât comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestații la raport și la plan, în termen de 15 zile de la afișarea la ușa instanței. O copie de pe contestație se comunică de urgență lichidatorului. În termen de 20 de zile de la afișare, judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul, cu debitorul și cu creditorii o ședință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate contestațiile. Curtea reține că dispozițiile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, criticate în prezenta cauză, prevăd că au calitate procesuală de a contesta raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și planul de distribuire a sumelor încasate creditorii și comitetul creditorilor debitorului în cauză. În sensul art. 3 pct. 7 din Legea nr. 85/2006, prin creditor se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține un drept de creanță asupra averii debitorului și care a solicitat, în mod expres, instanței să îi fie înregistrată creanța în tabelul definitiv de creanțe sau în tabelul definitiv consolidat de creanțe și care poate face dovada creanței sale față de patrimoniul debitorului, în condițiile legii antereferite. Au calitatea de creditor, fără a depune personal declarațiile de creanță, și salariații debitorului.

16. Față de această împrejurare, Curtea observă că nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate este dedusă din împrejurarea că afișarea planului de distribuire la ușa instanței este o măsură susceptibilă de arbitrar, în opoziție cu eficiența publicării în Buletinul procedurilor de insolvență, întrucât dreptul acordat celor îndrituiți de a contesta un plan de distribuire este acordat doar formal, aceștia neavând posibilitatea obiectivă de a cunoaște momentul la care a avut loc afișarea acestuia, dată de la care curge termenul în care ar trebui înregistrată contestația, și de a studia dosarul cauzei pentru a afla dacă s-a afișat planul de distribuire, ceea ce ar fi contrar principiului legalității, în componenta privind calitatea legii, și al accesului liber la justiție.

17. În ceea ce privește principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează, respectiv faptul că actul normativ trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, iar accesibilitatea, din punct de vedere formal, are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative de rang infraconstituțional și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 16—20 și 26). Prin urmare, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Având în vedere principiul generalității legilor, Curtea a reținut că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii. În acest sens sunt atât jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, precitată, paragrafele 16—18, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59.

18. În ceea ce privește accesul liber la justiție, Curtea a statuat că acesta nu este un drept absolut, legiuitorul putând să prevadă anumite condiționări în vederea unei bune administrări a justiției, care trebuie să își găsească o justificare rezonabilă și proporțională cu obiectivul propus și să nu ducă la imposibilitatea efectivă de exercitare a drepturilor fundamentale (în speță fiind vorba despre accesul liber la justiție) (Decizia nr. 256 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 13 iunie 2014, paragraful 13).

19. În acest context, se observă că dispozițiile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale parțial similare, concretizat prin Decizia nr. 168 din 24 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 iunie 2022, prin care instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Astfel, prin paragrafele 22—29 din decizia precitată, Curtea a reținut că, potrivit art. 3 pct. 29 din Legea nr. 85/2006, Buletinul procedurilor de insolvență este

publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, ce are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de lege. Într-adevăr, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență, însă, prin derogare de la această reglementare, art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 stipulează *expressis verbis* termenul de contestare a planului de distribuire, atât în ceea ce privește durata, cât și în ceea ce privește momentul lui de începere. Dispozițiile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 prevăd că momentul începerii curgerii termenului de contestare este cel învederat în mod expres de legiuitor, și anume de 15 zile de la afișarea la ușa instanței/tribunalului a copiei de pe raport și de pe planul de distribuire, de la acel moment urmând să fie calculat termenul de contestare. Or, câtă vreme dispozițiile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 prevăd existența unei proceduri speciale, derogatorii de la dreptul comun, acestea se aplică cu prioritate față de norma generală, potrivit principiului de drept *specialia generalibus derogant*. Având în vedere că planul de distribuire este înregistrat la grefa tribunalului, iar o copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuire sunt afișate la ușa instanței, lichidatorul având obligația de a notifica aceasta fiecărui creditor, Curtea a apreciat că părțile, comitetul creditorilor sau orice creditor interesat au posibilitatea reală și efectivă de a lua cunoștință de actele de procedură, o atare modalitate de publicitate nefiind de natură să impiezeze asupra dreptului la apărare sau accesului la justiție al acestora, întrucât, potrivit reglementării criticate, se pot formula contestații la raport și la plan, în termen de 15 zile de la afișare, urmând, totodată, ca o copie de pe contestație să fie comunicată de urgență lichidatorului. În acest sens, în cadrul procedurii insolvenței creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor.

20. Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat și instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă însă că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor, iar instituirea unor proceduri speciale nu poate fi privită ca aducând atingere dreptului la apărare, accesului liber la justiție sau dreptului la un proces echitabil (Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008). Astfel, deschiderea procedurii insolvenței și obiectul specific al acesteia au justificat adoptarea de către legiuitor a unor norme de procedură derogatorii de la dreptul comun, fără ca aceasta să aibă însă semnificația încălcării drepturilor constituționale de care se pot bucura părțile în cadrul unui proces echitabil (Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015, paragraful 20).

21. De asemenea, Curtea a subliniat că toți creditorii au același interes și aceeași legitimitate în recuperarea creanțelor lor, dar lichidarea bunurilor din averea debitorului și falimentul se fac în timp, în mod treptat, situație în care nu se pot recupera deodată toate creanțele. Această stare de lucruri impune stabilirea unei ordini de plată în raport cu natura creanțelor, ceea ce intră în atribuțiile legiuitorului. Or, stabilirea ordinii de plată a

creanțelor se face prin norme juridice cu caracter procedural, iar, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, sens în care este și jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 256 din 6 mai 2014, precitată, paragraful 13).

22. În acest context, Curtea a observat că o procedură similară există și în cazul publicării lichidării, astfel cum este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, care se face prin afișare la ușa instanței în a cărei circumscripție teritorială își are sediul persoana juridică. Referitor la această situație, prin Decizia nr. 623 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 20 februarie 2018, paragrafele 15 și 16, Curtea a învederat că prin reglementarea criticată, și anume art. 68 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, legiuitorul a ales să opteze pentru modalitatea afișării la sediul instanței, o asemenea manieră de aducere la cunoștință publică putând satisface imperativul publicității, necesar pentru exercitarea dreptului de a contesta bilanțul întocmit de lichidator. S-a arătat că, în condițiile unei atitudini diligente, persoanele interesate pot afla despre lichidare și au la dispoziție un termen în care legea le permite să formuleze contestații. Prin urmare, Curtea a apreciat că o atare reglementare nu constituie un obstacol în ceea ce privește accesul liber la justiție, nefiind de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil sau dreptului la apărare, care va putea fi exercitat plenar în cursul judecării contestației prevăzute de lege.

23. Considerentele mai sus învederate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată atât la art. 1 alin. (5) din Constituție, cât și la art. 21 din aceeași Lege fundamentală,

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, Sucursala Reșița, în Dosarul nr. 5.168/115/2011/a2 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind stabilirea normei anuale de venit pentru punctul gastronomic local, precum și a coeficienților de corecție ai acesteia, pentru anul 2024

Având în vedere Referatul de aprobare întocmit de Agenția Națională a Zonei Montane nr. 1.593 din 29.05.2024, în temeiul prevederilor:

— art. 7 alin. (2) din Legea nr. 412/2023 pentru înființarea și funcționarea punctelor gastronomice locale;

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește norma anuală de venit pentru punctul gastronomic local, precum și coeficienții de corecție ai acesteia, pentru anul 2024.

Art. 2. — Nivelul normei anuale de venit corespunzătoare pentru punctul gastronomic local, pentru anul 2024, se stabilește la suma de 39.600 lei.

Art. 3. — (1) Pentru anul 2024 se utilizează coeficienții de corecție a normelor de venit, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Aplicarea coeficienților de corecție se realizează în sensul reducerii normei anuale de venit stabilite la art. 2.

(3) Contribuabilii care beneficiază de mai mulți coeficienți de corecție, în sensul reducerii normei anuale de venit, aplică coeficientul de corecție cel mai mare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 7 iunie 2024.

Nr. 233.

ANEXĂ

Nr. crt.	Coeficienți de corecție	
1	Vârsta contribuabililor:	
	— pentru femeile în vârstă de 50—55 de ani și pentru bărbații în vârstă de 55—60 de ani	40%
	— pentru femeile în vârstă de 55—60 de ani și pentru bărbații în vârstă de 60—65 de ani	50%
	— pentru femeile în vârstă de peste 60 de ani și bărbații în vârstă de peste 65 de ani	60%
2	— pentru tinerii în vârstă de până în 40 de ani	60%
	Timpul afectat desfășurării activității	70% (pentru PGL administrat de persoană salariat cu normă întreagă)
3	Gradul de handicap sau de invaliditate a contribuabilului:	
	— gradul II de invaliditate și handicap mediu	40%
4	— gradul III de invaliditate și handicap ușor	30%
	Caracterul sezonier ¹ al activității	70%
5	Alte criterii specifice	
	— data înregistrării sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor a punctului gastronomic local	70% (pentru primii 2 ani de activitate)
	— zone defavorizate/zone cu constrângeri naturale specifice	60%
	— zone montane (conform Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 97/1.332/2019 privind aprobarea criteriilor de încadrare și a listei localităților din zona montană)	60%

¹ Caracterul sezonier al unei activități, în sensul Codului fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activități se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcție de anotimp/sezon.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului național al calificărilor, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 4.403/2022**

În conformitate cu prevederile:

- art. 194 alin. (11) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6—10 din Hotărârea Guvernului nr. 556/2011 privind organizarea, structura și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul Referatului de aprobare nr. 5.052 din 29.03.2024,
- în baza art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național al Calificărilor, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 4.403/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 17 august 2022, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Consiliul este constituit din 17 persoane, astfel:

- a) doi reprezentanți ai A.N.C., respectiv președintele și vicepreședintele;
- b) un reprezentant al învățământului preuniversitar, din partea Centrului Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic (CNDIPT);
- c) un reprezentant al instituțiilor de învățământ universitar, din partea Ministerului Educației — Direcția generală învățământ universitar;
- d) un reprezentant al studenților;
- e) un reprezentant al asociațiilor profesionale;
- f) doi reprezentanți ai administrației publice centrale, unul din partea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale — Direcția politici de ocupare, competențe și mobilitate profesională și unul din partea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării;
- g) un reprezentant al sindicatelor din domeniul educației;
- h) trei reprezentanți ai patronatelor din domeniile de interes național/european: IT/digitalizare, energie și agricultură;

i) trei reprezentanți din partea Asociației Naționale a Comitetelor Sectoriale din România (ANCSR), din alte domenii CAEN decât cele menționate la lit. h);

j) un reprezentant din partea Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior;

k) un reprezentant din partea Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar.”

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Mandatul membrilor Consiliului este de 3 ani, cu excepția mandatului președintelui și al vicepreședintelui A.N.C., care își produce efectele pe perioada numirii în funcție. O persoană nu poate ocupa funcția de membru CNC pentru mai mult de trei mandate.”

3. La articolul 6, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Ședințele Consiliului se pot desfășura fizic, online și hibrid (o parte a membrilor participând fizic și o parte utilizând mijloace electronice) și se înregistrează audio și/sau video, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

Art. II. — Autoritatea Națională pentru Calificări și Consiliul Național al Calificărilor duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 6 iunie 2024.
Nr. 4.622.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea și completarea Metodologiei de acordare a creditelor transferabile în învățarea pe tot parcursul vieții, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 6.768/2023**

Având în vedere:

- prevederile art. 186 alin. (1) și (2) și ale art. 196 alin. (1) lit. l) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 62 alin. (3) și ale art. 187 alin. (10) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 4 alin. (1) lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 556/2011 privind organizarea, structura și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 5.253 din 8.04.2024,
- în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de acordare a creditelor transferabile în învățarea pe tot parcursul vieții, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 6.768/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) În vederea facilitării recunoașterii competențelor/rezultatelor învățării și calificărilor în învățarea pe tot parcursul vieții se utilizează Sistemul european de credite transferabile, denumit în continuare *ECTS*, și ghidul *ECTS* recomandat de Comisia Europeană.”

2. **La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Se acordă un credit în învățământul superior pentru a cuantifica un total de 25—30 de ore de pregătire pentru dobândirea rezultatelor învățării, din care:

a) pregătire universitară formată din ore didactice, care sunt alocate pentru: predare — cursuri/prelegeri, aplicare practică — seminare, laboratoare, proiecte, cercetare și vizite de lucru, evaluare — disertații, examene. Se recomandă ca volumul orelor aplicative să fie cel puțin egal cu volumul orelor de curs;

b) pregătire/studiu individual ce cuprinde: studiu al notițelor de curs, studiu al suporturilor de curs, al manualelor, al cărților, studiu al bibliografiei minimale recomandate, desfășurare a activităților specifice de pregătire pentru proiect, laborator, întocmire de teme, referate, documentare suplimentară în bibliotecă, documentare prin intermediul internetului, pregătire pentru prezentări sau verificări, pregătire pentru examinarea

finală, consultații; se recomandă ca numărul orelor de pregătire individuală să fie egale sau mai mare ca cel al orelor didactice.”

3. **La articolul 4, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:**

„(5) Un an universitar, corespunzător pentru minimum 60 credite *ECTS*, cuprinde în total 1.500—1.800 de ore didactice și de studiu individual aferent activităților didactice obligatorii și opționale.”

4. **La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — (1) În educația și formarea profesională, volumul de muncă alocat pentru un credit *ECTS* este de 25—30 de ore, împărțite astfel:

a) 12—15 ore didactice, împărțite în: teorie/predare — maximum o treime, practică — minimum două treimi și evaluare;

b) restul, până la 25—30 de ore, sunt ore de studiu individual care pot cuprinde studiu al notițelor de curs, studiu al suporturilor de curs, al manualelor, al cărților, studiu al bibliografiei minimale recomandate, desfășurare a activităților specifice de pregătire pentru proiect și/sau laborator, întocmire de teme, referate, documentare suplimentară în bibliotecă, documentare prin intermediul internetului.”

5. **Articolul 7 se abrogă.**

6. **Anexa nr. 2 la metodologie se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Autoritatea Națională pentru Calificări, instituțiile de învățământ superior și furnizorii de formare profesională și continuă a adulților duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 6 iunie 2024.
Nr. 4.623.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la metodologie)

Corelarea nivelului CNC cu numărul de ore didactice și cu numărul de credite ECTS pentru competențele C1, C2 și C3

Nivelul de calificare CNC	Nr. de ore didactice	Nr. total de credite ECTS	Nr. de ore C1 + C2 25%	Nr. de credite ECTS C1 + C2	Din care C1	Din care C2	Credite ECTS C3 (C3.1., C3.2., C3.3.)
I	180	12	45	3	2	1	9 (3, 3, 3)
II	360	24	90	6	4	2	18 (6, 6, 6)
III	720	48	180	12	8	4	36 (12, 12, 12)
IV	1.080	72	270	18	12	6	54 (18, 18, 18)
V	1.440	96	360	24	16	8	72 (24, 24, 24)
					Același nivel CNC și pe secțiuni CAEN	Același nivel CNC pe subgrupe majore din COR	

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 6

din 22 aprilie 2024

Dosar nr. 378/1/2024

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile

Marian Budă — președintele delegat al Secției a II-a civile

Eleni Cristina Marcu — președintele delegat al Secției penale

Cristinel Grosu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Daniel Gheorghe Severin — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Maria Hrudei — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mădălina Elena Vladu-Crevon — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Mihaela Voinescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mihnea Adrian Tănase — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Maria Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Bogdan Cristea — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Nicoleta Ghica-Velescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ștefania Dragoe — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Adriana Florina Secrețeanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ileana Ruxandra Tirică — judecător la Secția I civilă

Eugenia Pușcașiu — judecător la Secția I civilă

Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Luminița Criștiu-Ninu — judecător la Secția penală

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 378/1/2024 este constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și ale art. 31 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia.

6. Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii, precum și cu privire la faptul că la dosar au fost depuse hotărâri definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu există chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra recursului în interesul legii.

8. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, expunând orientările jurisprudențiale identificate de autorul sesizării, arată că procurorul general apreciază ca fiind în litera și spiritul legii cea de-a doua orientare jurisprudențială, conform căreia, în ipoteza recursului în interesul legii, cererile întemeiate pe dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin care sindicatele și asociațiile reprezentative, în numele și pentru salariații din aparatul propriu al primăriilor și consiliilor locale, primari și viceprimari, solicită despăgubiri rezultate din aplicarea ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru și se timbrează cu 10% din valoarea pretențiilor fiecărui reclamant, dar nu mai mult de 300 lei, conform dispozițiilor art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 35 alin. (1) din acest act normativ nefiind aplicabile.

9. Pentru aceste considerente, solicită admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii de unificare a practicii, în sensul celor arătate.

10. Constatând că nu există întrebări pentru reprezentantul procurorului general, președintele completului declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

11. Prin Hotărârea nr. 5 din 31 ianuarie 2024, comunicată prin Adresa nr. 43 din 15 februarie 2024, Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării pe calea recursului în interesul legii asupra următoarei probleme de drept:

Timbrajul acțiunilor având ca obiect repararea prejudiciului cauzat prin punerea în aplicare a prevederilor art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, prin care indemnizațiile demnitarilor (primar și viceprimar) au fost înghețate succesiv la același nivel cu cel corespunzător anului 2019, prin raportare la salariul minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în anul 2019, întemeiate în drept pe dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, introduse de sindicat în reprezentarea unor salariați, primari sau viceprimari ai unor comune sau orașe.

12. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 21 februarie 2024, formându-se Dosarul nr. 378/1/2024, cu termen de soluționare la 22 aprilie 2024.

II. Obiectul recursului în interesul legii

13. Din cuprinsul recursului în interesul legii, declarat, potrivit prevederilor art. 514 din Codul de procedură civilă, de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia, rezultă că, în practica instanțelor, problema de drept enunțată a fost soluționată diferit.

14. În concret, problema de drept care a generat practică neunitară vizează timbrajul acțiunilor având ca obiect repararea prejudiciului cauzat prin punerea în aplicare a prevederilor art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020*), art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020*), art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021*), art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022*), prin care indemnizațiile demnitarilor (primar și viceprimar) au fost înghețate succesiv la același nivel cu cel corespunzător anului 2019, prin raportare la salariul minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în anul 2019, întemeiate în drept pe dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), promovate de sindicat în numele unor salariați, primari și viceprimari.

III. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată să interpreteze, în vederea aplicării unitare, următoarele prevederi legale:

15. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 1 — „(1) Acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Taxele judiciare de timbru sunt datorate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către toate persoanele fizice și juridice și reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești, precum și de către Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazurile anume prevăzute de lege, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru.”

Art. 16 — „În materia contenciosului administrativ, cererile introduse de cei vătămați în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege se taxează după cum urmează:

a) cererile pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, a unei adeverințe sau a oricărui altui înscris — 50 lei;

b) cererile cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite printr-un act administrativ — 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 300 lei.”

Art. 29 — „(1) Sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la:

(...) l) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru. (...)

(4) Acțiunile și cererile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici și ale funcționarilor publici cu statut special sunt asimilate, sub aspectul taxei judiciare de timbru, conflictelor de muncă.”

Art. 35 — „(1) În cazul cererilor sau al acțiunilor introduse în comun de mai multe persoane, dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună sau dacă drepturile ori obligațiile lor au aceeași cauză sau dacă între ele există o strânsă legătură, taxa judiciară de timbru se datorează în solidar. (...)”

16. *Legea nr. 367/2022 privind dialogul social, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 367/2022)

Art. 28 — „(1) Organizațiile sindicale apără drepturile membrilor lor, ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, precum și din acordurile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, în fața instanțelor judecătorești, organelor de jurisdicție, a altor instituții sau autorități ale statului, prin apărători proprii sau aleși.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), organizațiile sindicale au dreptul de a întreprinde orice acțiune, inclusiv de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, la cererea scrisă a membrilor lor. Acțiunea nu va putea fi introdusă sau continuată de organizația sindicală dacă cel în cauză se opune, respectiv renunță la judecată în mod expres.

(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de alin. (1) și (2), organizațiile sindicale au calitate procesuală activă.”

Art. 182 — „Toate cererile și actele de procedură formulate în baza prezentei legi sunt scutite de taxă judiciară de timbru.”

17. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (Codul muncii)

Art. 266 — „Jurisdicția muncii are ca obiect soluționarea conflictelor de muncă cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale sau, după caz, colective de muncă prevăzute de prezentul cod, precum și a cererilor privind raporturile juridice dintre partenerii sociali, stabilite potrivit prezentului cod.”

Art. 270 — „Cauzele prevăzute la art. 266 sunt scutite de taxa judiciară de timbru și de timbrul judiciar.”

18. *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 554/2004)

Art. 1 — Subiectele de sesizare a instanței

„(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. (...)”

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi. (...)”

Art. 9 — Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului

„(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță.

(2) Instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond.

(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.

(4) În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.”

19. *Codul de procedură civilă*

Art. 30 — Cereri în justiție

„(1) Oricine are o pretenție împotriva unei alte persoane ori urmărește soluționarea în justiție a unei situații juridice are dreptul să facă o cerere înaintea instanței competente.”

Art. 59 — Condiții de existență

„Mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau părâte dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună, dacă drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză ori dacă între ele există o strânsă legătură.”

IV. Examenul practicii judiciare

20. Autorul sesizării apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, întrucât, în practica instanțelor judecătorești, problema de drept supusă dezlegării a fost soluționată neunitar, existând trei opinii juridice.

21. În prima orientare jurisprudențială se reține faptul că litigiile întemeiate pe dispozițiile art. 9 din Legea nr. 554/2004 sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, deoarece sunt invocate prejudicii de natură salarială. În atare situație se

consideră că se poate reține cauza de scutire de la obligația de plată a taxei judiciare de timbru dintre cele menționate la art. 29 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, actele normative cu caracter special ce prevăd scutiri de taxă judiciară de timbru fiind Legea nr. 367/2022 și Codul muncii, cu aplicarea art. 29 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 (cererea privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici și ale funcționarilor publici cu statut special).

22. S-au anexat în sprijinul acestei interpretări juridice:

— Încheierea civilă din 11 septembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.527/2/2023/a1;

— Încheierea de ședință din 7 septembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 173/35/2023.

23. În cea de-a doua orientare jurisprudențială se apreciază că litigiile întemeiate pe dispozițiile art. 9 din Legea nr. 554/2004 nu sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru și se timbrează cu suma de 300 lei, conform dispozițiilor art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, taxa fiind datorată de fiecare reclamant în parte. Se reține că nu se impune stabilirea taxei judiciare de timbru unice de 300 lei, în solidar, întrucât dispozițiile art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 vizează situații juridice care își au izvorul în obligații solide, active sau pasive. În aceste litigii nu s-a făcut dovada existenței unui raport obligațional cu pluralitate de subiecte de această natură. Prin urmare, nu se poate vorbi despre un drept sau o obligație comună și nici despre drepturi ori obligații cu aceeași cauză sau cu o strânsă legătură, în sensul legii.

24. În acest sens s-au anexat:

— Încheierea civilă nr. 422 din 28 septembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 397/33/2023/a1;

— Încheierea civilă din 10 mai 2023, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 411/45/2023/a1;

— Încheierea civilă nr. 22/CC din 9 mai 2023, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 108/43/2023/a1.

25. În cea de-a treia orientare jurisprudențială se reține că taxa judiciară de timbru se stabilește prin raportare la prevederile art. 16 lit. b) și art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, fiind vorba despre o taxă unică, datorată în solidar, de 10% din valoarea globală a cererii, dar nu mai mult de 300 lei. Se consideră că acțiunea este unică și colectivă, reunește un interes colectiv unic, obiectul procesului este un drept comun al reclamanților, drepturile lor având aceeași cauză, iar între ele există o strânsă legătură, existând unicitate și în privința părților, precum și a cauzei generatoare de pretenții.

26. În susținerea acestei orientări s-au depus:

— fișa Dosarului nr. 308/39/2023 al Curții de Apel Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal;

— Încheierea nr. 26/CC din 9 mai 2023, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 108/43/2023/a1.

27. De asemenea, s-au anexat adresele comunicate de către Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Târgu Mureș și Tribunalul București, care arată pozițiile exprimate de judecătorii din cadrul acestor instanțe în susținerea orientării jurisprudențiale menționate.

V. Opinia titularului sesizării — Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia

28. Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și-a exprimat punctul de vedere potrivit căruia, în situația formulării unei cereri de chemare în judecată de către mai mulți reclamanți, reprezentați prin sindicat sau asociație, fiecare reclamant datorează taxa judiciară de timbru, fiind incidente prevederile art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, privind stabilirea taxei judiciare de timbru în materia contenciosului administrativ.

VI. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

29. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că este în acord cu litera și spiritul legii cea de-a doua orientare jurisprudențială, după cum se va arăta în cele ce urmează.

30. Cererea de acordare a despăgubirilor, formulată în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (7) și art. 9 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, este o cerere evaluabilă în bani, supusă taxei judiciare de timbru prevăzute de art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. În cauzele analizate, prejudiciul invocat nu este unic. Acesta s-a produs diferit în patrimoniile persoanelor vătămate, iar nu în patrimoniile organismelor sociale interesate care au formulat cererile de chemare în judecată. În acest caz, obligația de despăgubire nu este nici unică, nici indivizibilă. Prejudiciul potențial produs în patrimoniile reclamantilor reflectă obligații distincte de despăgubire.

31. Ca atare, este justificată timbrarea separată a fiecărei cereri în pretenții, mai ales în condițiile în care fiecare reclamant trebuie să invoce vătămarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim evaluabil patrimonial propriu, ce nu aparține organismului social interesat care a formulat cererea în numele și pentru membrii săi.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

32. Curtea Constituțională s-a pronunțat, în repetate rânduri, asupra constituționalității dispozițiilor art. 16 și art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în sensul respingerii excepțiilor invocate.

33. Astfel, prin *Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 6 februarie 2015, instanța de contencios constituțional a reținut următoarele:

„33. Referitor la critica fundamentată pe afectarea dispozițiilor art. 21 alin. (2)—(4) și art. 56 din Constituție, prin decizia mai sus menționată, Curtea a constatat că prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilesc cu privire la cererile introduse în fața instanței de contencios administrativ și nu dispun cu privire la jurisdicțiile speciale administrative, care, potrivit Constituției, sunt facultative și gratuite. Așa fiind, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. De asemenea, împrejurarea că prin aceste norme se stabilește cuantumul taxei de timbru nu este de natură a afecta accesul liber la justiție, deoarece, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit în nenumărate rânduri că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.”

34. Prin *Decizia nr. 470 din 12 iulie 2018*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 29 octombrie 2018, instanța de contencios constituțional a reținut următoarele:

„15. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în raport de cele ale art. 16 și art. 124 alin. (2) din Constituție, Curtea reiterează că principiul constituțional al egalității în drepturi

nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, *Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994*).

16. Aplicând aceste considerente de principiu în cauza de față, Curtea reține că prevederile legale criticate stabilesc regula potrivit căreia taxa judiciară de timbru se datorează în solidar în cazul cererilor sau al acțiunilor introduse în comun de mai multe persoane, dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună sau dacă drepturile ori obligațiile lor au aceeași cauză sau dacă între ele există o strânsă legătură. Așadar, pentru plata în solidar a taxei judiciare de timbru este necesară întrunirea cumulativă a două condiții, și anume: 1) să fie vorba de cereri sau acțiuni introduse împreună, în comun de mai multe persoane, și 2) obiectul procesului să fie un drept ori o obligație comună sau drepturile ori obligațiile lor să aibă aceeași cauză sau între ele să existe o strânsă legătură. În aceste condiții Curtea reține că, în acord cu principiul egalității în drepturi, legiuitorul a optat pentru soluția legislativă criticată utilizând drept criteriu obiectiv și rațional strânsa legătură existentă, sub aspect subiectiv, între părțile procesului care formulează în comun cereri sau acțiuni în fața instanței judecătorești, și, sub aspect obiectiv, între drepturile și obligațiile care formează obiectul procesului.

17. Pe cale de consecință, Curtea constată că prevederile art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu încalcă dispozițiile art. 16 și art. 124 alin. (2) din Constituție și nici art. 7 privind egalitatea în fața legii din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. Prin *Decizia nr. 16 din 26 septembrie 2016*, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 9 februarie 2017, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1, art. 278 alin. (2) și art. 231 din Codul muncii, art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004, raportat la prevederile Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 188/1999*), s-a stabilit că prevederile Codului muncii se aplică raporturilor juridice dintre primar/viceprimar și unitatea administrativ teritorială, dacă legi speciale nu conțin dispoziții specifice, inclusiv după încetarea mandatelor.

36. În paragrafele 29—62 din considerentele acestei decizii s-a reținut, în esență, faptul că raporturile juridice dintre primari, viceprimari, pe de o parte, și unitățile administrativ-teritoriale, pe de altă parte, sunt raporturi de muncă *sui generis*. În cazul acestora nu se încheie contracte individuale de muncă, însă ele sunt supuse Codului muncii; aceste raporturi nu intră sub incidența Legii nr. 188/1999, deoarece aleșii locali nu au calitatea de funcționari publici, ci de persoane alese în funcții de demnitate publică.

IX. Opinia judecătorilor-raportori

37. Judecătorii-raportori, constatând că sunt îndeplinite condițiile regularității investiției, au apreciat că acțiunile în contencios administrativ introduse de sindicate și asociații (în calitate de organisme sociale interesate), în reprezentarea salariaților/funcționarilor publici din aparatul de specialitate al primarului (membri ai sindicatelor), primarilor și viceprimarilor

din orașe și comune (membri ai asociațiilor), având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciilor cauzate prin punerea în aplicare a prevederilor art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, întemeiate în drept pe dispozițiile art. 9 din Legea nr. 554/2004, sunt evaluabile în bani și se timbrează de către fiecare reclamant în parte cu taxa judiciară de timbru prevăzută de art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

X.1. Asupra admisibilității recursului în interesul legii

38. Conform dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă: *„Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”*

39. Din cuprinsul textului de lege citat rezultă patru condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil, și anume: să aibă ca obiect o problemă de drept; această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de către instanțele judecătorești; dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; hotărârile judecătorești să fie anexate sesizării.

40. Sesizarea trebuie să aibă ca obiect o problemă de drept, iar aceasta trebuie să fie una reală și să fie generată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege.

41. Norma de drept analizată trebuie să fie lacunară, neclară sau necorelată cu alte dispoziții legale și, din acest motiv, să existe posibilitatea de a fi interpretată diferit în jurisprudență. Înțelesul unei astfel de norme urmează să fie stabilit prin procedura recursului în interesul legii.

42. Din acest punct de vedere, din actul de sesizare rezultă faptul că problema de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești vizează timbrarea acțiunilor în contencios administrativ, întemeiate în drept pe prevederile art. 9 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, prin care se solicită repararea prejudiciului cauzat reclamanților prin punerea în aplicare a unor ordonanțe de urgență ale Guvernului apreciate ca fiind neconstituționale.

43. Obiectul sesizării îl reprezintă o veritabilă problemă de drept generată de interpretarea diferită pe care instanțele de judecată au dat-o în privința timbrajului acestor acțiuni, astfel că această condiție de admisibilitate a recursului în interesul legii este îndeplinită.

44. Problema de drept ce face obiectul sesizării a fost dezlegată neunitar de către instanțele judecătorești. Din cuprinsul încheierilor de ședință anexate actului de sesizare rezultă că instanțele au interpretat diferit textele de lege ce formează obiectul sesizării, cu consecința pronunțării unor soluții diferite asupra aceleiași probleme de drept.

45. În concret s-au conturat trei orientări jurisprudențiale diferite, nominalizate în capitolul IV al prezentei decizii, care justifică necesitatea pronunțării unei decizii menite să asigure unitatea de jurisprudență.

46. Condiția dovedirii soluționării diferite a problemei de drept este îndeplinită, întrucât actul de sesizare este însoțit de încheieri de ședință relevante pentru problema de drept dedusă interpretării.

X.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

47. Dezlegarea problemei de drept ce face obiectul sesizării presupune mai multe paliere de analiză juridică.

48. *Prima chestiune ce trebuie clarificată este aceea a naturii litigiilor ce au stat la baza formulării sesizării de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia.*

49. În cauzele analizate, sindicatele și asociațiile (în calitate de organisme sociale interesate) au investit instanțele de contencios administrativ cu acțiuni prin care, în numele și pentru salariații/funcționarii publici din aparatul de specialitate al primarului (membri ai sindicatelor), primarilor și viceprimarilor (membri ai asociațiilor), în baza prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, au solicitat obligarea Guvernului României și a Ministerului Finanțelor la plata despăgubirilor pentru prejudiciul patrimonial cauzat fiecăreia dintre persoanele în numele căreia au acționat. Reclamanții au arătat faptul că prejudiciul invocat a fost determinat de aplicarea succesivă a dispozițiilor art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, prin care, în perioada 2020—2023, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, reglementate în anexa nr. IX din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), au fost menținute la nivelul aferent lunii decembrie 2019.

50. Art. 9 din Legea nr. 554/2004 reprezintă transpunerea, în plan legislativ, a principiului consacrat în art. 126 alin. (6) teza finală din Constituția României, potrivit căruia instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.

51. În temeiul dispozițiilor constituționale și legale mai sus arătate, titularii cererilor de chemare în judecată adresate instanțelor de contencios administrativ au solicitat repararea prejudiciilor cauzate prin ordonanțele apreciate ca fiind neconstituționale. Despăgubirile cerute de aceștia reprezentau diferențele dintre indemnizațiile/salariile efectiv plătite reclamanților în baza unor raporturi de serviciu (în situația funcționarilor publici), raporturi de muncă tipice (în cazul salariaților) sau raporturi de muncă *sui generis* (în situația primarilor și viceprimarilor) și cele pretins a fi convenite în situația în care nu s-ar fi procedat la aplicarea actelor normative care au plafonat succesiv nivelul indemnizațiilor lunare la nivelul anului 2019.

52. Opțiunea reclamanților nu a fost aceea de a antrena răspunderea patrimonială a unității administrativ-teritoriale/structurii funcționale cu care aveau raporturile juridice anterior prezentate, ci de a angaja răspunderea civilă delictuală a celor două autorități ale administrației publice centrale, respectiv Guvernul României și Ministerul Finanțelor.

53. În concluzie, față de obiectul și cauza acestor acțiuni, stabilită de reclamanți în aplicarea principiului disponibilității, consacrat de art. 9 și art. 22 alin. (6) din Codul de procedură civilă, se poate aprecia că instanțele de judecată nu au fost investite cu soluționarea unor conflicte de muncă (în sensul definiției legale date prin art. 1 pct. 24 din Legea nr. 367/2022), de natură să atragă incidența unei scutiri legale de la plata taxei judiciare de timbru, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 coroborate cu cele ale art. 270 din Codul muncii și art. 182 din Legea nr. 367/2022, după cum s-a arătat în prima orientare de jurisprudență.

54. Ipotezele recursului în interesul legii de față sunt diferite de cele care au stat la baza pronunțării Deciziei nr. 16 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 9 februarie 2017, situație în raport cu care nu ne aflăm în prezența unor conflicte de muncă. De altfel, nici decizia anterior arătată nu absolutizează în privința calificării tuturor litigiilor rezultate din derularea raporturilor de muncă *sui generis* ale primarilor și viceprimarilor, ci admite posibilitatea ca, în temeiul unor norme speciale, aceste raporturi juridice să aibă o altă

natură juridică și să aparțină unei alte ramuri de drept, cu consecința supunerii litigiilor apărute între părți competenței de soluționare a altor instanțe (de exemplu, de contencios administrativ), aceasta din urmă fiind și situația raporturilor juridice deduse judecării în cauzele vizate de prezentul recurs în interesul legii.

55. În consecință, *sub aspectul timbrajului acestor cereri, devin incidente dispozițiile art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care prevăd obligativitatea timbrării cererilor cu caracter patrimonial formulate în materia contenciosului administrativ, prin care se solicită repararea pagubelor suferite printr-un act administrativ cu 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 300 lei.*

56. *A doua chestiune ce trebuie dezbătută în cadrul recursului în interesul legii de față este aceea a modalității în care se realizează timbrarea acestor acțiuni judiciare.*

57. *În cea de-a doua orientare jurisprudențială se apreciază că taxa judiciară de timbru reglementată de dispoziția normativă mai sus arătată este datorată de fiecare reclamant în parte, pretins prejudiciat prin ordonanțele de urgență ale Guvernului considerate ca fiind neconstituționale. În argumentarea acestei opinii juridice se susține că în cererile de chemare în judecată cu care instanțele de contencios administrativ au fost învestite nu se află în discuție un drept comun ori drepturi și obligații având aceeași cauză sau aflate într-o strânsă legătură, cu implicații asupra chestiunii solidarității obligației de plată a taxei judiciare de timbru. Altfel spus, litisconsorțiul activ din cadrul acestor cereri este doar aparent, eventual facultativ, fiind vorba despre cereri care au fost alăturate pentru a facilita și simplifica sarcinile de administrare a procesului, inclusiv sub aspectul taxelor judiciare de timbru aflate în sarcina părților reclamante.*

58. *În cea de-a treia orientare jurisprudențială se consideră că taxa judiciară de timbru impusă de dispozițiile art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, datorată pentru cererile de chemare în judecată, este unică, respectiv de 10% din valoarea totală a pretențiilor, dar nu mai mult de 300 lei, iar această taxă este datorată în solidar de către reclamantii din acțiunea unică și colectivă. În motivarea acestei soluții se arată că se valorifică litisconsorțiul activ determinat de un drept comun și de o cauză unică, după cum permit prevederile art. 35 din actul normativ anterior precizat.*

59. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii constată că interpretarea realizată în această din urmă orientare jurisprudențială nu poate fi primită, în cauzele care fac obiectul recursului în interesul legii, taxa judiciară de timbru stabilită conform prevederilor art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nefiind datorată în solidar de către reclamantii, deoarece art. 35 din aceeași reglementare normativă nu este aplicabil.

60. Coparticiparea procesuală, reglementată de dispozițiile art. 59 din Codul de procedură civilă, presupune faptul că mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârâte dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună, dacă drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză ori dacă între ele există o strânsă legătură.

61. Prevederile art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 instituie solidaritatea în privința obligației de plată a taxei judiciare de timbru, în situația acțiunii conjugate a mai multor persoane, având ca temei fie un raport juridic de drept subiectiv plural (în care există aspecte de solidaritate și indivizibilitate activă), fie o comunitate de obiect sau de cauză ori o strânsă legătură între drepturile și obligațiile părților care figurează plural pe aceeași poziție procesuală.

62. Ca atare, pentru a se stabili strânsa legătură între pretențiile formulate de către reclamantii ar trebui să se demonstreze în cauză existența litisconsorțiului procesual activ.

63. În litigiile analizate, obligația solidară de achitare a unei taxe judiciare de timbru unice implică verificarea strânsii legături între drepturile aferente creanței de despăgubire deduse judecării, în condițiile în care este vorba despre un raport juridic diferit între fiecare funcționar public/demnitar/salariat și autoritatea publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea.

64. Însă, în situația în care între obligațiile a căror valorificare se urmărește nu există nici indivizibilitate și nici solidaritate, raporturile juridice sunt legate distinct între pârât și fiecare dintre reclamanți, așa că, sub aspect procesual, există o pluralitate de acțiuni cu obiecte juridice proprii.

65. În spețele aflate în analiză, pretinsa faptă ilicită generatoare de prejudiciu și legătura de cauzalitate sunt unice. Cu toate acestea, prejudiciul s-a produs în mod diferit în patrimoniul fiecărui reclamant. În alți termeni, se poate afirma că, în situația în care sunt îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art. 9 din Legea nr. 554/2004, instanța de contencios administrativ trebuie să analizeze, în cazul fiecărui reclamant în parte, chestiunile ce vizează existența și întinderea prejudiciului.

66. Ca atare, o astfel de acțiune judiciară are ca obiect o multitudine de obligații de despăgubire, iar quantumul creanțelor care constituie obiect al obligațiilor și, respectiv, sumele plătite sunt diferite în raport cu situația fiecărei persoane care pretinde cauzarea prejudiciului patrimonial prin aplicarea ordonanțelor de urgență ale Guvernului, a căror neconstituționalitate este invocată.

67. Un argument suplimentar în sprijinul acestei interpretări juridice îl reprezintă chiar algoritmul legal prevăzut prin art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. În concret, pentru calcularea taxei judiciare de timbru este necesar să se identifice pretenția bănească avută de fiecare reclamant, deoarece norma în discuție instituie un sistem de stabilire a taxei de timbru mixt, respectiv de taxare procentuală și de taxă în sumă fixă. În prima etapă, taxa judiciară de timbru se calculează prin aplicarea unui procent de 10% asupra valorii despăgubirii pretinse, iar în cea de-a doua etapă, în cazul în care, prin aplicarea taxei procentuale, se depășește suma de 300 lei, quantumul taxei să fie stabilit în sumă fixă, indiferent de valoarea pretențiilor. Așadar, pentru valori ale pretențiilor superioare sumei de 3.000 lei, quantumul taxei de timbru va fi de 300 lei. Este posibil, însă, ca, în raport cu pretenția concretă a fiecărui reclamant în parte, să existe și situații în care taxa de timbru să fie stabilită prin aplicarea cotei fixe de 10%.

68. Prin urmare, în contextul în care dispoziția normativă în discuție obligă la stabilirea taxei judiciare de timbru prin raportare la valoarea pretențiilor, fiecare reclamant are obligația legală de a preciza quantumul pretențiilor sale.

69. Pe cale de consecință, nu se poate stabili o taxă judiciară de timbru unică de 300 lei, în considerarea valorii însumate a tuturor pretențiilor formulate de reclamantii. Nu prezintă relevanță împrejurarea că cererea de chemare în judecată a fost introdusă de către organizații sindicale sau asociații — organisme sociale interesate, în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 554/2004, întrucât pretențiile fiecărui reclamant sunt proprii, iar prejudiciul patrimonial a cărei reparare se solicită de către membrii de sindicat sau de către membrii asociației s-a produs în patrimoniul persoanelor fizice, iar nu în patrimoniul organizației sindicale sau al asociației care a formulat acțiunea.

70. Desigur, cererile de chemare în judecată au fost astfel configurate pentru a facilita accesul la justiție prin valorificarea legitimei procesuale active extraordinare a persoanelor juridice, cărora legea le conferă dreptul de a sesiza instanța de contencios administrativ pentru apărarea drepturilor și intereselor membrilor săi. Organizațiile sindicale sau asociațiile nu sunt parte în raportul juridic de drept substanțial dedus judecării, deoarece prejudiciul nu s-a produs în patrimoniul lor, ci în patrimoniul fiecărei persoane fizice membră a acestora.

71. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, stabilește că: Acțiunile în contencios administrativ introduse de sindicate și asociații (în calitate de organisme sociale interesate), în reprezentarea salariaților/funcționarilor publici din aparatul de specialitate al primarului (membri ai sindicatelor), primarilor și viceprimarilor din orașe și comune (membri ai asociațiilor), având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciilor cauzate prin punerea în aplicare a prevederilor art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, întemeiate în drept pe dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt evaluabile în bani și se timbrează de către fiecare reclamant în parte cu taxa judiciară de timbru prevăzută de art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Regulamentului de organizare
și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii,
aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior
al Magistraturii nr. 122/2023**

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere dispozițiile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 305/2022, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 122/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 și 640 bis din 13 iulie 2023, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 109, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 109. — (1) În cadrul aparatului propriu al Consiliului își desfășoară activitatea următoarele categorii de personal:

- personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor;
- funcționari publici;
- personal contractual;
- specialiști IT.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Denisa-Angelica Stănișor**

București, 6 iunie 2024.
Nr. 121.

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 889/2021 privind actualizarea valorii de inventar a imobilului 387, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, transmiterea unei părți din acesta în domeniul public al municipiului Medgidia, județul Constanța, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 27 august 2021, se fac următoarele rectificări:

- a) în coloana nr. 5, la punctul 2 „Amenajări la terenuri”:
— în loc de: „*Valoare contabilă — 469,49 lei*” se va citi: „*Valoare contabilă — 469,50 lei*”;
— în loc de: „*Valoare contabilă — 49,74 lei*” se va citi: „*Valoare contabilă — 49,75 lei*”;
— în loc de: „*Valoare contabilă — 349,75 lei*” se va citi: „*Valoare contabilă — 349,76 lei*”;
— în loc de: „***Total valoare contabilă amenajări — 868,98 lei***” se va citi: „***Total valoare contabilă amenajări — 869,01 lei***”;
- b) în coloana nr. 5, la punctul 3 „Obiecte de inventar”, în loc de „***Total valoare contabilă obiecte de inventar — 2.741,3 lei***” se va citi: „***Total valoare contabilă obiecte de inventar — 2.741,4 lei***”;
- c) în coloana nr. 5, la punctul 4 „Suprafața terenului”, în loc de „***Total valoare contabilă teren — 2.937.372,43 lei***” se va citi: „***Total valoare contabilă teren — 4.486.836,39 lei***”;
- d) în coloana nr. 6, în loc de „*3.258.500,34 lei*” se va citi: „*4.807.964,43 lei*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

